

EEN LOFZANG VOOR DE HEERE

*Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de Gitthith. (8:2) O Heere, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Gij, die Uw majesteit gesteld hebt boven de hemelen. **Psalm 8:1***

Gods glorie vult de hele aarde... de hemel vloeit er van over. Eigenlijk is de psalmist niet in staat om de glorie van God op de juiste manier uit te drukken, iets wat ook wij niet kunnen. Geen menselijk hart kan de heerlijkheid van God passend beschrijven of meten; er is geen tong die de juiste woorden kan vinden om de grootheid van onze God ook maar voor de helft te beschrijven. De hele schepping is vol van Zijn glorie en straalt met de uitmuntendheid van Zijn kracht; Zijn goedheid en wijsheid zijn tot in de verste uithoeken van deze wereld zichtbaar.

Alles op aarde, vanaf de mens tot aan de kruipworm toe, wordt ondersteund en in stand gehouden door de genade van God. Sterker nog, het weefsel waarvan het universum is gemaakt steunt op Zijn eeuwige arm. God is overal aanwezig en op ieder moment fluisteren de elementen Zijn naam. God werkt altijd en overal. Er is geen plaats waar Hij niet is. De wonderen van Zijn kracht omringen ons volledig.

Overal?

In de stille, onherbergzame vallei is Hij. Op die rotsige plaatsen met hun diepe spelonken waar de steenwanden je aan weerszijden omsluiten en de hemel in steken, zodat je slechts een klein strookje van de blauwe hemel boven je kunt zien is God. Misschien is er nog nooit iemand eerder door die koude, angstaanjagende gletsjer gekropen, of langs die eenzame vlakten waar een angstige vogel verschrikt voor je weg fladdert; plaatsen waar het groene mos nog nooit eerder door een menselijke voet werd beroerd... maar God is daar. Hij is aanwezig in al die duizenden wonderen die Zijn pracht uitroepen.

Hij is het die de rotsachtige barrières in stand houdt om Zijn plan te vervullen, Hij is het die het duister verfrist met het parfum van schitterende veldbloemen en Hij verkwikt de eenzame pijnbomen met de adem van Zijn mond. In het diepste van de zee is het niet anders. Daal maar eens af naar die laagste en duisterste contreien van de oceaan waar het water ongestoord lijkt te slapen

en het zand in een ononderbroken stilte roerloos op de bodem ligt. Ook daar heerst de glorie van God en onthult Hij Zijn uitmuntendheid in het stille paleis van de zee. Vlieg je op de vleugels van de morgen naar de veraf gelegen kusten, dan zul je God ook daar tegenkomen.

Of je nu opstijgt naar de hoogste hemel, of wegduikt in de diepste hel, Zijn eer wordt bezongen, soms in eeuwigdurende lofprijzing en soms ook in Zijn gerechtvaardigde wraak. Overal en op elke plaats woont God en is Hij duidelijk aan het werk. Zijn helderheid straalt hoog boven het uitspannel van de aarde. Zijn heerlijkheid overtreft de pracht van de sterrenhemel; Zijn eeuwige troon staat hoog boven het gebied van de sterren en daar woont Hij in het onbeschrijflijke licht. Laten we die grote God aanbidden, de God waar Job over zegt:

“Die de zon gebiedt, en zij gaat niet op; en verzegelt de sterren; Die alleen de hemelen uitbreidt, en treedt op de hoogten der zee; Die den Wagen maakt, den Orion, en het Zevengesternte, en de binnenkameren van het Zuiden; Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; en wonderen, die men niet tellen kan.” (Job 9:7-10)

Of wat te denken van de woorden van Nehemia die zei: *Gij zijt die Heere alleen, Gij hebt gemaakt den hemel, den hemel der hemelen, en al hun heir, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is, en Gij maakt die allen levend; en het heir der hemelen aanbidt U. (Nehemia 9:6)*

Hoe wonderlijk en wat een voorrecht deze God te mogen kennen, Sta daarbij vooral eens stil bij dat kleine woordje in het begin van deze wonderlijke Bijbelpassage: Onze God. Wat een lieflijkheid ligt er in dat kleine woordje besloten. Hoe dierbaar is God, die grote Almachtige heerser van het universum die niet te groot is voor ons kleine hart. Die God die zo groot is dat zelfs de hemelen Zijn heerlijkheid niet kunnen bevatten. Maar tegelijkertijd woont die grote God ook in ons hart.

En dat is misschien nog wel het grootste wonder.

